

en oavbrutet fortgående sänkning av sommartemperaturen, och vad värre är, denna klimatförsämring kommer att ytterligare fortgå i 10,000 år. Därpå sker så en vändning till det bättre, och efter 30,000 år kunna vi hoppas att åter ha tillbaka det blida klimat, som rådde i vårt land den tiden stenåldersmänniskorna jagade sitt viltbråd och hasseln frodades uppe vid Umeå.

De temperaturförändringar, om vilka det här varit tal, synas måhända, uttryckta i siffror, tämligen oansenliga, men deras verkningar på klimat och växtlighet äro, som vi redan sett, nog så genomgripande. Emellertid har den geologiska forskningen ådagalagt, att vår jord varit skådeplatsen för klimatändringar av långt betydelsefullare art. Ej nog med att hela norra Europa en gång varit täckt av ett enda väldigt istäcke, vi ha numera fullt säkra bevis för att denna istid föregåtts av en period med så mildt klimat, att exempelvis Grönland, som numera till stor del är täckt med inlandsis, under denna tid, den s. k. tertiärperioden, ägde präktiga skogar av ek och valnötsträd. Samtidigt frodades på Island, Björnöarna och Spetsbergen en härlig flora av plataner, bokar, popplar, murgröna och vin.

Helt naturligt har det uppställts många hypoteser för att förklara dessa egendomliga klimatförändringar, men den, som verkligen synes ha löst problemet är vår landsman, Svante Arrhenius, den berömde Nobelpristagaren. Enligt den av Arrhenius framställda åsikten, som numera torde omfattas